

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 46/16-11/11

מישיבת מועצה מן המניין, מיום רביעי, כ"ו באדר תשע"א (02/03/2011)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	צביקה צרפתי
ס/ראש העיר	עמירם מילר
סגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
משנה לראש העיר	אורן כהן
חבר המועצה	יאיר אברהם
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	אהוד לוי יובל
חבר המועצה	ארנון לוי
חבר המועצה	אברהם מולה
חברת המועצה	עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	אמיר קולמן
חבר המועצה	אברהם שיינפיין (ממה)

חסרים:

חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	גיא בן גל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חבר המועצה	איציק יואל
חבר המועצה	ד"ר בוקי צי"ש

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אשל ארמוני
גזבר העירייה	שגיא רוכל
יועץ משפטי	עו"ד אלון בן זקן
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין
עוזר ראש העיר	חזי ברזני

מנהל אגף החינוך	דב רקוביץ
ע/מנכ"ל	מיכל טל
מנהלת תיכון רבין	רות לזר
מנהלת תיכון הרצוג	אלינה ביק
מנהל תיכון גלילי	רמי אמיתי
מנהלת תיכון כצנלסון	דרורית נדר

ישיבת מועצה מן המניין - 02.03.2011

על סדר היום :**1. שאלות:**

א. גן מנשה.

ב. דירות מגורים בנות חדרים.

ג. בקשות שהוגשו מטעם העירייה לפקיד היערות בדבר כריתה של עצים.

2. אישור החלטות:

א. אישור החלטות ועדת כספים מס' 73, 74 מישיבתה מיום 23/02/11.

3. עדכונים:

א. סקירה על פעילות מועצת נשים וקידום נשים בעיר.

ב. הישגי מערכת החינוך התיכונית בזכאות לבגרות.

צביקה צרפתי: ערב טוב, ברוכים הבאים, ישיבת המועצה מן המניין לחודש מרץ 2011, אני מתכבד לפתוח אותה. אני רוצה בהתחלה לשאול אם יש התנגדות שממה ייתן דקה על יום המעשים הטובים, בדקה, אם אין התנגדות. ממה, בבקשה.

אברהם שיינפיין: ב-5.4 ראש העיר יהודה בן חמו הטיל עליי משימה. ב-5.4 בכל הארץ נעשה אירוע שנקרא "יום המעשים הטובים" ואני אחראי על זה בכפר סבא. המעשים הטובים, אנחנו חילקנו את זה יחד עם הרווחה, והחלטנו לחלק את זה למספר שלבים.

לקחנו את כל תנועות הנוער בכפר סבא, שזה כולל את בית"ר, ובני עקיבא, והצופים, והנוער העובד והשומר הצעיר ובכולם אנחנו עושים גינות חדשות, וצובעים את כל המועדונים. את כל הקינים צובעים מחדש ועושים את זה ע"י מתנדבים וע"י בני הנוער. כל החומרים מגיעים מעמותת רוח טובה, זו עמותת שרי אריסון, והעירייה לא מוציאה שקל אחד על שום דבר.

צביקה צרפתי: כל הכבוד.

אברהם שיינפיין: דבר נוסף הוא, יערך באותו יום משעה 11:0 עד השעה 19:00 בקניון ערים בכפר סבא, כל מי שיש לו ספרים בבית, לא אנציקלופדיות ולא ספרי לימוד, יביא אותם לקניון, ייקחו אותם. ממחזרים אותם, עושים אותם פגועי נפש, מתפעלים בתי קפה בעיר.

ובנוסף עמותת אנו"ש, יד שרה, רוטרי - יעשו בדיקות לחץ דם ויראו כל מיני דברים שהם עושים לקהילה. ואני מבקש, אני אשרשר לכם בימים הקרובים מיילים, תשרשרו את זה בבקשה לכל חבריכם. תודה רבה לכם.

צביקה צרפתי: תודה.

יהודה בן חמו: אני חושב שהדבר המרכזי שהשנה בולט ביום הזה, זה

ההישג שאני מוצא לנכון להדגיש בניגוד לשנה קודמת או השנתיים הקודמות, זה שבאמת השנה העירייה מעורבת בניהול ולא בהוצאות הכספיות.

ממה הצליח להגיע גם עם עמותה שהוא ציין, וגם אם זה באמצעות מתנדבים, ישר כוח, ואני בהחלט קורא לחברים להצטרף ליום הזה, להתגייס ולקחת חלק בפעילות הברוכה שהוא מביא. ישר כוח, ממה.

אברהם שיינפיין: תודה.

1. שאלות:

א. שאלתא של גיא בן גל בנושא מצבו הקשה של גן מנשה, הוגשה

ב- 24/01/10.

"בתאריך 1.7.2009 פנה הח"מ אל מנכ"ל העירייה דאז, אבי בן חמו על מנת לברר מה הסיבות להידרדרות במצבו ובאחזקתו של גן מנשה, הממוקם בסמוך לשכונת עלייה והשכונה הירוקה. תשובת המנכ"ל דאז מיום 5.7.2009 העלתה כי הגן המצוי בבעלותם של משפחת אייזנברג ובאחזקתם הפרטית, וכי המשפחה מתקשה לקבל מכסות מים הדרושות לאחזקת הגן. יש לציין כי הגן מצוי ברשימת האתרים שהוכרזו לשימור ע"י ועדת השימור העירונית, ואמור לשמש כשטח ירוק המהווה חלק ציבורי פתוח מן השכונה הירוקה. בפועל הגן הולך ונהרס, מצוי במצב

מזוהם, שדרות הברושים מוזנחות, מצבם של העצים לא יציב, וכן הגן סגור כיום בפועל לציבור כשטח פרטי. (ממצבו הקשה של הגן ניתן להתרשם מן התמונות שצורפו. התמונות באדיבות מר פנחס כהנא).

לאור האמור לעיל רצוני לשאול:

1. האם עיריית כפר סבא מתכוונת להמשיך לאפשר לגן מנשה לגווע?
2. מהם ההבנות שנחתמו בכתב או בעל פה בין עיריית כפר סבא לבין משפחת אייזנברג בכל הקשור לשימוש בגן מנשה, אחזקתו ותפעולו?
3. בהעדר גורם פרטי המטפל בגן מנשה, האם בכוונת עיריית כפר סבא לתחזק את הגן?
4. האם עתידו של הגן בסכנה בעקבות בניית בריכת המים וקידום תכנית פיתוח בנייה חדשה בסמוך לו? "

תשובת ראש העיר:

- גן הברון פליקס דה מנשה הינו שכיית חמדה ברמה הלאומית וככזה הוכרז כגן לשימור המופיע ברשימת השימור העירונית שאושרה במועצת העיר.
 - שטח הגן עצמו הינו בבעלות פרטית של משפחת אייזנברג. שדרת הברושים בכניסה לגן הינה בשטח ציבורי, והעירייה מינתה לצורך תחזוקה עכשווית של השדרה את החברה הכלכלית.
- בהמשך להמלצותיו של האגרונום דני אלמליח, הניחה

החברה הכלכלית מערכת השקיה במקום.

- לצערנו מצב הגן היום אינו טוב. הטיפוח שנעשה בו הוא מינימאלי והגן אינו זוכה להשקיה מספקת. הנושא הועלה במהלך פגישה של מנכ"ל העירייה עם נציגת המשפחה ונציג חברת הנדל"ן של המשפחה בעקבות מספר ביקורים שערך המנכ"ל בגן.
- במהלך הפגישה הסתבר לשמחתנו הרבה שקיימת תכנית להפעלת הגן, שימורו, טיפוחו ופתיחתו לציבור. כרגע הפרויקט נמצא בשלבי תכנון. העירייה תמצה את כל המהלכים של הבטחת שימור הגן לפני מתן היתרים ובתוך הזמן המידי לשיפור והשקיית הגן.
- עתידו של הגן אינו בסכנה בעקבות בריכת המים או קידום תכנית הבנייה החדשה. נהפוך הוא, הגן אמור להיות בסוף תכנית הפיתוח של השכונה חלק מהפארק שמקיף את שכונת 80 בפאה הצפונית וצפון מזרחית.

אתי גן-אל: אני יכולה לשאול שאלת המשך במקום גיא שלא נמצא?

צביקה צרפתי: כן.

אתי גן-אל: אני יודעת שהשטח שם הוא, נדמה לי היה כ-200 דונם, והגן

עצמו הוא 28 דונם. האם הבתים שנבנים מגיעים עד הגן או יש בכל זאת מרחק? זה אחד. ושתיים,

צביקה צרפתי: לא, שאלת המשך אחת.

אתי גן-אל: האם מתכוונים לפתוח את הגן לציבור הרחב. כי אם אני

זוכרת את התכנון שהיה, זה לפארק מאוד גדול לכל האזור של השכונה הצפונית.

אשל ארמוני: הפארק כולו, הפארק הגדול שמתוכנן, כמובן שזה פתוח. החלק הזה הוא חלק שהוא בבעלות פרטית. הוא יהיה פתוח לציבור לפי התכנון, אבל יכול להיות שירצו לגבות כסף עבור כניסה לחלק מהפארק או לפארק עצמו, דבר שצריך לדבר עליו. עד כמה שהבנתי מגיעה זה חוקי. אנחנו חייבים להבטיח שהגן יישאר כגן לשימור, וחייבים גם להבטיח שהציבור ייהנה ממנו. אז כל הדברים האלה יהיו חלק מהמשא ומתן שאנחנו ננהל, לפני שניתן היתר לעשות כל דבר שהוא בגן. בכל מקרה, מה שעכשיו חשוב זה לשפר את ההשקיה והטיפוח, שעד שהתזמונים האלה ייצאו לפועל, הגן לא יאבד.

אתי גן-אל: נדמה לי שיש שם שני עצים שהם משהו לשימור עולמי אפילו.

אשל ארמוני: כן.

צביקה צרפתי: תודה.

ב. שאילתא של גיא בן גל בנושא קידום דירות מגורים קטנות בנות 3 חדרים לטובת זוגות צעירים, הוגשה ב-20/02/10.

"בשנים האחרונות קיים מחסור קריטי בדירות 3 חדרים חדשות. דירות אלה כמעט ואינן נבנות בתחומי העיר כפר סבא. אין מדובר בבעיה חדשה, שכן כבר בתאריך 15.7.1994 התפרסמה בעיתונות המקומית כתבה אשר עסקה בבעיית הדיור של זוגות צעירים בעיר. להלן ציטוט מן הכתבה: "יהודה בן חמו, חבר מועצת העיר, הקים מטה מאבק לזכאי דיור צעירים תושבי כפר סבא.

המטה דורש לעודד בניית דירות 3 חדרים לזוגות צעירים ולהקצות קרקעות לבניית דירות קטנות ולא רק לבניית דירות פאר שאינן מתאימות לזוגות צעירים."

לאור האמור לעיל ברצוני לשאול:

1. כמה יחידות דיור המוגדרות כדירות קטנות (3 חדרים) נבנו בעיר כפר סבא בכל אחת משלוש השנים האחרונות: 2008, 2009, 2010?
2. מתוך כ-5,000 יחידות דיור המתוכננות להיבנות בשכונות הירוקות, ומתוך תכניות הבנייה שהוגשו ואושרו, כמה יחידות דיור בשכונות הירוקות אמורות לכלול דירות קטנות בנות 3 חדרים?
3. כדי להתמודד עם תופעת המחסור בדירות 3 חדרים חדשות, האם עיריית כפר סבא מתכוונת לאמץ החלטה (כפי שעשתה לאחרונה עיריית הוד השרון), לפיה יחויבו הקבלנים בהבטחת מכסה מינימאלית של דירות קטנות בנות 3 חדרים, בכל בניין חדש שיבנה בעיר? "

תשובת ראש העיר:

1. התב"עות החדשות אינן מגדירות חדרים, אלא שטח דיור ליחידה.
2. הדבר נכון גם לגבי השכונות הירוקות שלגביהן לא נקבעו מספר חדרים ליחידת דיור, אלא שטח. לאור זאת נקבע כי 30% מכמות הדירות תהיינה בנות שטח של 85 מ"ר, מתוך כוונה ליעדן לזוגות צעירים. לזוגות הצעירים יש העדפה ברורה לדירה בתוספת 4 חדרים גם כאשר שטח הדירה הוא 85 מ"ר, כלומר שהחדרים

קטנים.

3. לעיריית כפר סבא אין כוונה לשנות מדיניות זו.

אתי גן-אל:

זאת אומרת, שאתם חושבים שלא צריך,

צביקה צרפתי:

אנחנו חושבים שהדירות שנבנות בכפר סבא 85 מטר זה לזוגות צעירים.

אתי גן-אל:

תראה, אפשר לקחת ולעשות מזה קוביות. השאלה אם זה מה שאנחנו רוצים, שזוגות צעירים או לבנות דירות של 3 חדרים לזוגות צעירים מתחילים. זאת אומרת, חד משמעי התשובה שלכם שהעירייה לא תיתן.

צביקה צרפתי:

התשובה שלנו היא כמו התשובה שניתנה בתשובת ראש העיר. תפרשי אותה איך שאת רוצה. אם אני אגיד לך גם ש-85 מטר ... את גם תגידי לא זוגות, זה לא משנה.

ג. שאילתא של גיא בן גל בנושא בקשות שהוגשו מטעם העירייה לפקיד היערות בדבר כריתה והעתקה של עצים, הוגשה ב-20/02/10.

"הכללים על הגנה על עצים מוגנים בפרט ועל עצים בוגרים בכלל הוחמרו עם השנים. כל רשות מקומית מעוניינת להביא לכריתה ו/או העתקה של עצים חייבת לקבל את אישור פקיד היערות.

למרות מציאות זו, חשפה לאחרונה המועצה לפיתוח מקיים בכפר סבא מציאות לפי גורמי התכנון בכפר סבא מאפשרים תחילה תכנית בנייה למבנים בסמיכות לעצים בוגרים בשטח ציבורי, אך לאחר שמסתיימת הבנייה, מוגשת לפקיד היערות בקשה להעתקת העצים או כריתתם.

לאור האמור לעיל ברצוני לשאול:

1. כמה בקשות כריתה של עצים הגישה העירייה לפקיד היערות מאז שנת 2005 עד היום?
2. כמה בקשות העתקה של עצים הגישה העירייה לפקיד היערות מאז שנת 2005 עד היום?
3. במטרה לקדם את השקיפות בנושא זה, האם העירייה מוכנה לתת פרסום לבקשות אלה באתר האינטרנט העירוני?
4. מי הגורמים המקצועיים המלווים את תהליך העתקתם של עצים מטעם העירייה? "

תשובת ראש העיר:

1. התקבלו 424 בקשות כריתה.
2. התקבלו 29 בקשות העתקה.
3. לעירייה אין שום מניעה לתת פרסום לבקשות באתר העירוני.
4. הגורם המקצועי מלווה את תהליך ההעתקה הינה מח' גנים ונוף המסתייעת בעת הצורך בליווי יועצים אגרונומיים.

אתי גן-אל: מתי אתם מתכווננים כשכתבתם את הסעיף של לפרסם, מתי

אתם תפרסמו?

צביקה צרפתי: אנחנו אחרי הישיבה הזו, ביחד עם אגף איכות הסביבה,

אתי גן-אל: זאת אומרת, מייד?

צביקה צרפתי: כן.

אתי גן-אל: תודה.

2. אישור החלטות:

א. אישור החלטות ועדת כספים מס' 73, 74 מישיבתה מיום 23/02/11.

צביקה צרפתי: בבקשה. סעיף הבא, אישור החלטות ועדת כספים, בבקשה שגיא.

שגיא רוכל: ועדת כספים, סעיף ראשון תרומות ועדת כספים עפ"י נוהל תרומות שאושר במועצת העיר. תרומות שמגיעות לעיריית כפר סבא מובאות לאישור ועדת הכספים ולדיווח למועצת העיר. להלן רשימת התרומות שאושרו בוועדת הכספים:

תרומת חברת נובו נורדיסק - 80,000 שקל, לפרויקט רכיבה על אופניים לבעלי צרכים מיוחדים בפארק העירוני. תרומת משפחת בורנשטיין לרכישת כלי נגינה לקונסרבטוריון בסך 90,000 שקל. תרומה להנצחת ריבה טאובין בספריה העירונית, סדר גודל כ-20,000 שקל. התרומה היא במתן ארון התצוגה וכיסאות הישיבה. תרומה להקמת פינת חי פארק בפארק העירוני בסך 180,000 דולר, תורמת מברזיל, ותרומה של משפחת ברלין אל הגן הארכיאולוגי בסך 750,000 שקלים לפרויקט שלב א', פרויקט השיקום של הגן הארכיאולוגי. עד כאן.

צביקה צרפתי: תודה. מי בעד לאשר את פרוטוקול ועדת כספים כפי שהוא הופץ לכם?

אתי גן-אל: רגע, רק את החלק של התרומות או בכלל?

צביקה צרפתי: קודם נאשר את התרומות. מי בעד לאשר את החלק של

התרומות? פה אחד? תודה.

**החלטה מס' 354: מאשרים פה אחד החלטת ועדת כספים מס' 73 מיום
23/02/11 המצורף לפרוטוקול.**

שגיא רוכל: דו"ח כספי מבוקר הובא לדיון בוועדת הכספים. דו"ח כספי מבוקר לשנת 2009. הוצגו הנתונים של הדו"ח הכספי המבוקר שנערך ע"י רו"ח מטעם משרד הפנים לשנת 2009. סך הכל דיון כבר נערך בדו"ח הרבעוני שהיה מאוד-מאוד דומה לדו"ח הזה. הדו"ח בסך הכל מציג נתונים כספיים פיננסיים טובים.

הדו"ח הכספי הסתיים בעודף כספי של 631,000 שקלים, לעומת עודף בשנה קודמת של 432,000 שקלים. סך התקציב הוא בהחלט תקציב מאוזן. נתוני גבייה חיוביים - 93%, בהחלט גבוהים. הדו"ח מובא לידיעתכם. אין בו דברים מיוחדים מעבר לכך. דו"ח כספי רבעוני,

אתי גן-אל: רגע, אני רוצה לזה להעיר לתשומת לב של חברי המועצה, לתשומת לבכם, יש פה הפסד מהשקעה בניירות ערך של מעל ל-800,000, וכנראה שנקבל את ההסבר איך זה נבע ואיך זה קרה, ונקווה שלהבא זה לא יקרה.

אורן כהן: אני רוצה להגיב. קודם כל, ההפסד הזה הפך להיות רווח כבר בינתיים, צריך להגיד את זה. קיבלנו את התשובה הזאת, וזה עונה על מה שאמרת. צריך להגיד שזה כבר רווח.

אתי גן-אל: בשביל להגיע להפסד צריך לקבל הסבר האם זה נובע מחברת ההשקעות, האם זה מהשקעה לא נכונה, האם הופקו לקחים, וזה שיש רווח בשנה אחרי זה,

- צביקה צרפתי:** אתי, תודה.
- אתי גן-אל:** צריך גם לקבל הסבר אולי יכול היה להיות רווח כפול. מאיפה אתה יודע?
- אורן כהן:** אני קיבלתי את ההסבר.
- אתי גן-אל:** אתה קיבלת את ההסבר. אני כחשבונאית לא קיבלתי את ההסבר. מה לעשות, אני מקווה, הובטח לי, אני מקווה שאני אקבל.
- שגיא רוכל:** דו"ח כספי רבעוני של 3 רבעוני, רבעון 3 לשנת 2010, גם כן מובא לפניכם דו"ח כספי. הדו"ח גם הוא נתונים כספיים בהחלט חיוביים. גם הדו"ח הכספי לרבעון 3 הסתיים באיזון בתקציב הרגיל, ובעודף של 53,000 שקלים. יתר הנתונים, גם נתוני הגבייה, גם נתוני הפיקדונות בבנקים, נכסים, התחייבויות, בהחלט נתונים טובים. זהו. הובא לידיעה ודיווח.
- צביקה צרפתי:** תודה.
- שגיא רוכל:** הסעיף הבא, העברה מסעיף לסעיף,
- אורן כהן:** ישר כוח על זה שכל נבואות הזעם של האופוזיציה התבדו, וצריך להגיד מילה טובה על זה.
- אתי גן-אל:** איזה נבואות זעם? מאיזה פרוטוקול אתה לוקח את זה?
- אורן כהן:** בעוד שנה את תראי את הפרוטוקולים.
- אתי גן-אל:** מאיזה פרוטוקול אתה לוקח את זה?
- אורן כהן:** כל שנה בתקציב יש לכם, אתם עמוסי הצגות.
- אתי גן-אל:** זה נכון.
- אורן כהן:** אז תעירו, תגידו הנה,
- אתי גן-אל:** מה זה קשור?
- אורן כהן:** למה לא?

אתי גן-אל: הוא אומר תקציב מאוזן, אנחנו לא דיברנו על תקציב מאוזן.

אורן כהן: את לא יודעת,

אתי גן-אל: אנחנו דיברנו על איזה סעיפים מועידים את זה. זה הכל. אז אתה לפני שאתה מצטט,

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: אין בעיה, אבל מר אורן, כשאתה מצטט את האופוזיציה בבקשה תצטט אותה, תקרא קודם. בדרך כלל הנושאים הם ענייניים מאוד. לבוא להגיד אפשר הכל. אז בבקשה.

שגיא רוכל: העברות מסעיף לסעיף מס' 8 תקציב רגיל שנת 2010, העברות לסגירת שנה לצורך עריכת הדו"חות הכספיים, הרשימה מובאת לפניכם. צריך להצביע, זה הכל.

אתי גן-אל: לא, רגע. פה יש לי הערה לתיקון הפרוטוקול. אתם כתבתם שאני דיברתי על סכומים מעל ל-2,000 שקל, אני דיברתי מעל ל-20,000 שקל.

צביקה צרפתי: טעות סופר.

אתי גן-אל: בסדר. זה פרוטוקול שצריך גם לאשר, הציבור צריך לדעת את זה גם כן. והלא בסדר, אני מצטערת שהשיבות של ועדת הכספים לא מתומללות. אני הערתי על העברות שנעשות בסכומים מעל ל-200,000, מעל ל-300,000 מעל ל-600,000. זה אבסורד שזה נעשה. זה אולי רע מאוד שזה בדיעבד ולא מסוגלים לתקן את זה.

אני המלצתי כמו שזה קיים במקומות אחרים להגיש, אם יש שינויים, אם יש הסכמים חדשים, אם יש כל דבר שגם שינוי בפעולות, להגיש תקציב מתוקן אחרי חצי שנה, אחרי 4 חודשים, איך שמחליטים או לפי העניין. וזה לא מצוין פה

בפרוטוקול.

צביקה צרפתי: תודה. מי בעד לאשר את ההעברה מסעיף לסעיף? פה אחד?

אתי גן-אל: לא. אני נמנעת כי זה לא הליך נכון.

צביקה צרפתי: אז מי בעד לאשר העברה מסעיף לסעיף?

הצבעה

בעד: ממה שיינפייין, שלי עמרמי-בוזגלו, ארנון לוי, עמירם

מילר, צביקה צרפתי, יהודה בן חמו, מולה אברהם, שמעון

פרץ, אמיר קולמן, איתן צנעני, יאיר אברהם, אורן כהן.

נמנע: אתי גן אל.

החלטה מס' 355: מאשרים החלטת ועדת כספים מס' 74 מיום 23/02/11 –

העברות מס' לס' תקציב רגיל מס' 8 לשנת 2010 המצורף

לפרוטוקול.

אתי גן-אל: אני רוצה לומר, הסיפור פה של ההעברות, היות וכתוב לפי

ביצוע, זה אומר שזה בדיעבד. היועץ המשפטי נתן חוות

דעתו שכל העברה מהשקל הראשון צריכה להיות מובאת

לפני כן לדיון במועצה או לאישור המועצה. אני יכולה

להעיד על עצמי שביקשתי בזמנו, זה לא הגיוני שמהשקל

הראשון, אלא לפחות סכום הגיוני בין 20,000 ל-50,000 כפי

שמחליטים.

ראש העירייה ואנשיו לא הסכימו, ולכן צביקה, חזרנו לאות

הכתובה ואמרנו שהיועץ המשפטי ייתן חוות דעת, וחזרנו

לחוק מהשקל הראשון. לכן לא יכול להיות, לא תקין, לא

נכון, בניגוד לחוק שכותבים שזה לפי הביצוע. כלומר, זה

בדיעבד. אז אם מצביעים או לא מצביעים, בעד, נגד, זה

עושים בדיחה מהתקציבים.

צביקה צרפתי: תודה.

***** אנשי מחלקת החינוך נכנסים לאולם הישיבות *****

3. עדכונים:

ב. **הישגי מערכת החינוך התיכונית בזכאות לבגרות.**

יהודה בן חמו: ערב טוב, ברשותכם קודם כל הערה גם לחברי המועצה וגם למי שנמצא פה, לבקשתה של שלי אנחנו נדחה את הסעיף בנושא של הדיווח על פעילות מועצת הנשים, ואנחנו במהלך תחילת חודש אפריל נקיים את הישיבה בבית מועצת הנשים בשיכון עלייה. ותהיה ישיבה מן המניין, אבל הנושא הראשוני יהיה בנושא של מועצת הנשים, ושם גם נמשיך את הישיבה.

אנחנו ביקשנו היום ואני שמח מאוד שהיוזמה הזו באה מאשל, מנכ"ל העירייה, להזמין לכאן את דב ואת מנהלי התיכונים בכפר סבא, התיכונים העיוניים, על מנת שנשמע מהם סקירה. ומעבר לסקירה, שחלקנו מכירים את הנתונים ואולי לא עדכניים, אבל בהחלט לומר לכם תודה. לומר לכם ובאמצעותכם בכל סגלי ההוראה שנמצאים גם בבתי הספר, וגם ביחידות התמך שנמצאים פה בעיר ובעירייה, שמסייעים בידיכם ובידינו להגיע להישגים.

כפי שאמרנו בשנה שעברה, ואני זוכר שמצב הרוח היה קודר מאוד בקרב, במיוחד נבחרה הציבור. בקרב הגורמים המקצועיים פחות, מכיוון שהם מצויים בעשייה היום-יומית

ומכירים את העובדות ואת התהליכים שקורים במערכת החינוך.

בשנה הקודמת, אני מקווה מאוד שהשנה לא יחזרו על הטעות הזו, ייחסו לכל יישוב בנושא של הממוצע של הבגרויות גם תלמידי חוץ, גם בתי ספר שלא קשורים לרשות. וזה מה שהביא אותנו להיות ממוקמים בצורה לא משקפת את המציאות.

אמרתי אז, אני אומר גם היום, למרות התוצאות המכובדות מאוד שהגורמים המקצועיים היו צריכים להביא, הנושא של הבגרויות הם לא חזו את הכל. אבל כשאתם מצליחים להביא הישגים שכאלה שמלווים גם בהישגים הערכיים, אנחנו בהחלט יכולים לומר, זו לא שנה ראשונה גם, זה מספר שנים בעקביות וברציפות. אנחנו בהחלט יכולים לבוא ולומר שיש פה מגמה, מגמה מאוד חיובית ולברך אתכם על כך.

אנחנו מדווחים על נתונים כמו כ-50% או 52% מבני הנוער שמתנדבים בקהילה. זה נתון שבהחלט כשהוא בא לצד ההישגיות, בהחלט הוא נתון ערכי שאנחנו מעריכים אותו מאוד. אנחנו כבר בשנה השלישית או השנייה, השלישית אולי ב-1.5% פחות נמצאים, ב-86% מקרב בוגרי מערכת החינוך שמתגייסים לצה"ל ומתגייסים ליחידות משפיעות, זה נתון שמעיד על חינוך לערכיות ולא רק להישגיות.

ועוד נתונים שמתלווים לכך, ובהחלט צברנו כפי שאמרתי ביוזמתו של אשל וחברי הנהלת העיר קיבלו את ההצעה, להזמין אתכם, לשמוע אתכם, ולאחר מכן גם התייחסויות של חברי המועצה. אני מציע שאשל יאמר מספר מילים,

אשל ארמוני:

ולאחר מכן דב ודב יוביל את הדיון בנושא החינוך. בבקשה.
טוב, אני באמת לא רוצה להרחיב את הדיבור. אנחנו
אוהבים להיתלות תמיד במדדים ובמספרים, ולראות בהם
במידה מסוימת חזות הכל. ובשנה שעברה ניתלו במספר
אחר, והיום ניתלים במספר הזה, ובשנה שעברה היו
פסימיים ופתאום אופטימיים.

אבל הרי ברור לכולנו שלא קרה איזשהו מעשה, וצריך
להבין, וזה אני אומר אחרי הכרות באמת קצרה עם מערכת
החינוך בכפר סבא, שמדובר פה במערכת משומנת מאוד,
שעובדת הרבה שנים, שהשורשים שלה נטועים עמוק בחזון
של העיר הזאת. ושלאורך השנים הביא הישגים, ושמנתהלת
ביד מאוד בוטחת ע"י מנהל אגף החינוך.

אני התרשמתי עמוקות דווקא מדברים שבכלל קשורים
לחינוך המיוחד. דווקא מהגישה שמאפשרת לכל תלמיד
באשר הוא למצוא את מבוקשו בעיר, ובלי קשר, ולמרות
שהם מורידים את הממוצע. זה יותר מרשים אותי מאשר
הממוצע הגבוה.

אבל עיר שיש בה בסך הכל 4 בתי ספר תיכון, שמכניסה
לסטטיסטיקה של 24 בתי הספר, שלושה בתי ספר, ובית
הספר הרביעי, אם היו אומרים לא 24, 25, היה גם נכנס.
כאשר בתל אביב כשיש שם 60 בתי ספר, והיא מכניסה
לסטטיסטיקה חמישה או שישה בתי ספר, וערים אחרות
בסדר גודל כמו כפר סבא לא מכניסות אף בית ספר, אז אני
חושב שזו סיבה לחגיגה. וזו סיבה אמיתית לבוא ולהגיד את
הדברים האלה בריש גלי. כי אני לא יודע, שבשבועות
הראשונים שהייתי פה שמעתי דברים הפוכים.

אז אני חושב שכדאי לנצל את הבמה הזאת, שזאת במה שגם אזרחי העיר שומעים, ולא רק דרך העיתונות כדי לשמוע סקירה מדב, וגם לתת כבוד, אני חושב שמגיע למנהלי בתי הספר שנושאים בעול בהחלט שנוריד את הכובע בפניכם, על עבודה קשה ומאומצת יום-יומית לא פשוטה, שמביאה את הנוער למצב שהוא נמצא בו היום. כל הכבוד.

עו"ד איתן צנעני: אגב, חסרה פה מנהלת אחת.

אליעזר פירשטיין: אין יותר מ-4 תיכונים.

יהודה בן חמו: בבקשה, דב.

דב רקוביץ: ערב טוב לכולם. קודם כל אני מבקש להודות לכם, לכל

חברי המועצה ולראש העיר. אין ספק שחלק מהתוצאות הללו, וחלק גדול, נובע מכך שאתם מאפשרים בתקציב שלכם השתתפות מאוד יפה של הרשות בתיכונים שלנו, בכל התיכונים העירוניים. כיוון שללא זה, אין לי ספק שהערך המוסף שאנחנו רואים היום, לא היינו רואים אותו.

אנחנו יודעים שמשרד החינוך נותן את התקציבים שלו, אבל הרשות מוסיפה, ונדמה לי שאתם צריכים לברך על כך. אני חושב שככל הרשות תהיה יותר דומיננטית בנושא החינוך, אין ספק שהדבר יבוא לידי ביטוי.

אם אני סוקר את התוצאות, הן תוצאות של תשס"ט, ש-4 התיכונים, גם תיכון גלילי שלא הוזכר בכתבה, הוא מאוד גבוה, והוא קרוב מאוד לתיכון השלישי. ובסך הכל התוצאות מעידות על חוסן גדול מאוד. גם אני לא מתרשם רק מהישגי בגרות. זה מאוד חשוב, אנחנו פרודור להשכלה גבוהה, אבל זה לא הכל.

אני חושב שהמיוחד בתיכונים בכפר סבא, במיוחד בכפר סבא, זה הצד החברתי. אם תיכנסו לתיכונים הללו, לחמישתם, אתם תראו עבודה ערכית יוצאת דופן, עבודה חברתית. אתם תראו פעילות גדולה מאוד של ילדים בחינוך הבלתי פורמלי, בהתנדבות, בתנועות נוער.

אילו היינו מפרסמים נתונים על שירות של שנה לקהילה לפני צבא, הייתם שומעים על נתונים שהם מאוד-מאוד גבוהים. בני נוער שמחליטים מרצונם ועל חשבון זמנם לעשות לטובת מדינת ישראל, ולטובת החברה הישראלית. אם הייתם שומעים על כל ההתנדבות ועל העשייה לטובת הקהילה כאן ולטובת מדינת ישראל בכלל, זה מאוד-מאוד מרשים.

חברו לכך כמה גורמים, בראש ובראשונה אני חושב שמגיעה תודה גדולה למנהלים כאן. דרך אגב, אסור לנו לפרסם נתונים בלתי רשמיים על התיכונים הללו, אבל אני יכול להגיד שלשנה מבחינת הנתונים הבלתי פורמליים, שהם יפורסמו בעוד כמה חודשים, יש עוד קפיצה גדולה יותר של כל התיכונים העיוניים. והשנה כולל קפיצה ענקית, ופה אני אומר לכם של אולפנית הראל, שזה יוצא מן הכלל. ואנחנו מצדיעים לכולם, שאם נגיע קרוב מאוד לתיכונים שלנו, יחד איתנו.

כלומר, התיכונים העירוניים, וזה יעד ששמנו לנו. היעד הזה הוא לא ברור דרך אגב, כי הזכיר קודם אשל, אנחנו הכנסנו, היום יש 3 כיתות של חינוך מיוחד בתיכונים העיוניים. ב-7 השנים האחרונות ירד מאוד סף הקבלה לתיכונים, ירד אחוז ההנשרה. אז אם תיקחו את כל

הפרמטרים האלה יחד שהם פרמטרים מדידים, ותספרו את האחזקה של הילדים, את הכניסה של תלמידים שבעבר לא ידעו בשערי העיר להגיע, ולא הגיעו לתיכונים העיוניים מעולם. אם תספרו את הזכאות של הילדים הללו, אני יכול להגיד שאחד הדברים המרשימים ביותר זה למשל, תוצאות של ילדים בכיתות מב"ר בתוך התיכונים העיוניים.

הדבר החשוב שאף פעם לא מדברים עליו, זו הבמה כאן. אתם צריכים להיות גאים בזכאות לבגרות בטיב תעודת הבגרות בכפר סבא. תעודת הבגרות בכפר סבא שונה מאוד מהרבה תעודות במדינת ישראל. אני לא יודע עד כמה אתם מודעים ויודעים, כדי להיות זכאי לתעודת בגרות מספיק 20 יחידות לימוד.

בכפר סבא 60% מילדכם לומדים 4 מקצועות מורחבים: אנגלית, מתמטיקה ועוד שני מקצועות מורחבים. כלומר, האיכות של תעודת הבגרות שלהם, וזה בכל 5 התיכונים היא גבוהה מאוד. איך זה קורה, הפלא הזה? זה לא רק תקציב. יש עוד דבר שצריך לשמר אותו בכפר סבא, מעבר למנהלים מסוימים יש צוות הוראה ברמה מאוד גבוהה, שנבדקה השכלתם. לפני שנתיים נאמר לנו שהם בין המורים המשכילים ביותר בישראל מבחינת השכלה פורמלית, השתלמויות וזה מאוד קשה לשמר את זה.

אני יכול לגלות לכם שבתכנית העבודה שהגשתי לאשל לפני שבוע, אז אחד הפרקים שכתבתי לו, והלוואי ונצלית, כתבתי שהייתי מאוד רוצה שהעיר תעודד, וזה לא בשמיים, שהעיר תעודד תלמידי תיכון מצטיינים. גם אם זה יהיה בהתחלה 10 או 15, שיתנו להם מלגת לימוד מלאה

לתלמידים מצטיינים שירצו לחזור בחזרה אל כפר סבא ולשמש מורים בתיכונים שלנו ובחטיבות ובבתי הספר היסודיים. כי זה הדבר החשוב ביותר.

אז זה מאוד חשוב, אני מקווה שאנחנו נרים את הכפפה, ונביא למצב כזה. אני רוצה להגיד עוד דבר, אנחנו לא שוקטים על השמרים.

אתי גן-אל: יש קרן ספיר, אתם יכולים לקחת. הנה, תקציב לחינוך, בבקשה.

דב רקוביץ: אנחנו לא שוקטים על השמרים. אנחנו מקימים בשנה הבאה כיתת מחוננים בכיתה ז' שהיא תצמח. השנה היתה תכנית יוצאת דופן למחוננים בתיכונים ובחטיבות הביניים. אני רוצה לומר עוד דבר. איך הצליחו התיכונים להגיע לנתונים כאלה? הם הצליחו הודות לכך שיש טיפוח באמת אישי מאוד.

יש מושג שהוא מאוד נפוץ בכפר סבא היום. הכרנו אותו בחינוך המיוחד, אבל הוא נכנס גם לחינוך הרגיל. איך תופרים חליפה אישית לכל ילד? אני לא יודע עד כמה אתם יודעים, אנחנו מאפשרים הזדמנות ראשונה, שנייה ושלישית ורביעית לילדים ללמוד שוב את המקצוע. להיבחן פעם, פעמיים, שלוש, גם אם הם נכשלים. לעשות את הדברים. יש פה גיוס מאסיבי של הקהילה ושל ההורים למעשה הזה. ותזכרו, יהודה הזכיר קודם את הצבא. הצבא הוא אחד הפרמטרים. אז אם מסתכלים על צבא, על התנדבות, על ש"ש - שנת שירות, על זכאות לבגרות, על סטודנטים. כל המעשה היפה הזה, אני חושב שהוא תוצר של מה שאתם עושים ואתם הולכים להיות מאוד גאים.

המערכת בכפר סבא היתה תמיד מערכת טובה, לדעתי היא נשארה טובה. ההבדל המאוד משמעותי בין מה שהיה פעם להיום, ויש פה אנשים ותיקים ממני, כמו רמי ואחרים שיכולים להעיד על כך, שהתיכונים בעבר היו מאוד סלקטיביים. חלק גדול מהתלמידים לא נכנסו אליהם. חלק גדול היה עוזב בשלב מסוים את התיכונים בכיתה כזו או אחרת.

אני חושב שלמעשה החינוך הוא יפה, שהוא טוב. אנחנו מסתכלים כל הזמן קדימה. דרך אגב, אנחנו לא בסטגנציה ולא חושבים כל הזמן על מה שיש. כל הזמן מנסים לשפר, ולראות איך אפשר לעשות טוב יותר.

הערה אחרונה, היתה התערבות שלנו גם בבית ספר אורט שהגיע להישגים פחות טובים. יש התערבות השנה גם שם של הרשות במטרה לשפר גם שם את ההישגים. כלומר, יש ראייה גם על האחר, גם על האחרים שדיברנו בהם.

אני מסיים ואומר, ש-4 האנשים שנמצאים פה בחדר הזה, דרורית - מנהלת תיכון כצנלסון, רותי - מנהלת תיכון רבין, אלינה - מנהלת תיכון, הרצוג ורמי - מנהל תיכון גלילי, הם חברים שלי, הם עובדים טובים מאוד של הרשות, והם מביאים לנו הרבה כבוד ותודה רבה לכולם. אם ברשותכם, נאפשר למנהלים גם להגיד כמה מילים, בבקשה.

אני בכפר סבא כבר שנה 23, וכשהגעתי לכאן, תיכון כצנלסון היה יחיד עם מסורת של 46 שנה. קיבלנו תלמידים עם ממוצע 80. כל מי שהיה לו 80 חיפש את דרכו במקומות אחרים. ואז נפתח תיכון נוסף, ירדנו ל-75, 70. היום אנחנו מקבלים תלמידים, לא אנקוב במספר אבל מקבלים

רמי אמיתי:

תלמידים עם הישגים מאוד-מאוד נמוכים.
קרה עוד דבר שלא היינו ערים לו בעבר, בדור הקודם של לפני 25 שנים ללמוד זה היה כבוד, בשביל כבוד היה צריך לעבוד. היום אנחנו נלחמים נגד הרוח, ובעצם המדינה מובילה מן קו שהישגיות זה דבר נורא חשוב, ולא כל כך צריכים להשקיע בהישגיות הזאת.

ובכל זאת, על אף התחושות האלה, יש פה מורים שיכולים להעיד על התחושות האלה, והעבודה נגד הרוח, אנחנו מגיעים להישגים מאוד יפים. חבריה, זה לא פשוט. אנחנו צריכים לפעמים לשכנע ילדים שיבואו ויאותרו לקבל את שיעורי העזר, כי לא תמיד רוצים לקבל אותם. והמזל הוא, יש פה שני מזלות. מזל אחד, אמת שהעירייה נדיבה בנושא השעות, זה לא דבר ברור מאליו. ואם אין קמח אין תורה.

עוד דבר שאני חייב לומר אותו, ולא ראוי שבחו של אדם בפניו, אבל יש לנו באמת תחושה של סיפוק מאוד גדולה עם שיתוף הפעולה עם דב. היתרון של דב שהוא היה מנהל בית ספר. ישנם ערים שבהם מנהל אגף החינוך הוא מינוי כזה או אחר, ואצלנו היתרון הוא יתרון אדיר, שכן אדם שבא מהחינוך. כשאנחנו צריכים משהו, מרימים טלפון והדברים מסתדרים, ולא תמיד קל לסדר אותם. זה נותן תחושה שיש גיבוי.

תראו, אנחנו מנהלים שנחשבים כאילו בראש הפירמידה, אנחנו בעצם הכי חשופים. המורה מקבל גיבוי מהמנהל. המחנך מקבל גיבוי מרכז השכבה. אנחנו עובדים לפעמים בחזית, סליחה שאני מתאר את הקו בצורה כזו באמת, לולא היה גיבוי עירוני גם של מנהל אגף החינוך וגם של יהודה,

והיו לנו כמה אירועים בזמן האחרון שאתה מכיר אותם, ... משלחת לחו"ל, הם צריכים גיבוי עירוני ויהודה נכנס פה בפרץ ופתר את הסוגיה. אז היה מאוד-מאוד קשה. אני רוצה באמת להביע הערכה שאני חושב שהגמול שלנו הוא לא הכספי, הוא הגמול של התחושה. מקבלים ילדים קטנים גם בגיל, גם בנפח, מביאים אותם לצבא, אתה טעית, הממוצעים טיפה יותר גבוהים יהודה, אתה הפחתת כמה אחוזים בעניין של הגיוס. כבר שנה יש שם כבר גיוס. אני מדבר על כל התיכונים. קיבלנו כבר דו"חות יותר גבוהים כבר.

יש לנו אגב, אני אומר בעבר, עם אי סיום שירות, המחזור האחרון הוא אפס עם מסיימי שירות. אפס גם בנים גם בנות. זה נתון מאוד משמעותי. מה שאני אומר אגב, הוא באופן לא מקרי מאוד-מאוד דומה לכל התיכונים. אנחנו שונים אחד מהשני ב-0.2%.

ושימו לב לעוד דבר שלא קורה בערים אחרות, והוא תחושת השיתוף של המנהלים אחד מול השני. הם גם מתל אביב, שם המנהלים הם אדם לאדם זאב. לא מדברים, למה? כי הם מתחרים על אותו פלח שוק קטן. ואנחנו אין יום שאנחנו לא בטלפון. אנחנו מתאמים לפעמים דברים שנרשמים ומצחיקים, כמה שעות יקבלו לפני וכמה יקבלו יום לפני תחילת מתכונת וכו'. זה יתרון אדיר.

ושוב, זה נובע מהניהול של הנושא הזה ברמה העירונית של החינוך, וזה נובע שאנחנו אנשים נחמדים ואוהבים אחד את השני. אז תודה רבה על הבמה.

אני לא יודעת אם דיברו כאן, אני איחרתי בשתי דקות, אם

דרורית נדר:

דיברו על מהות הטבלה הזאת שהתפרסמה בעיתון ועוררה סערת רוחות בכל הארץ. ואני לא יודעת אם דיברו על זה, ומאוד-מאוד חשוב כשבונים טבלה להעמיד איזשהם פרמטרים שווים לפני שעושים את ההשוואה. כי בן אדם עם גבס או בן אדם בלי גבס שצריכים לעלות על האוורסט, אלו לא אותם תנאים.

עכשיו, את העיתונות זה לא מעניין, מן סתם. העיתונות מחפשת לעשות איזושהי סנסציה. אבל היו שם בתי ספר סלקטיביים שבחרים את התלמידים. המדינה לא אומרת שאין חינוך פרטי אבל כולנו יודעים שזה נעשה בדרכים עקיפות. בתי ספר שבחרים את התלמידים שלהם לפי ההישגים, לפי ההורים.

אחד מהם אני אפילו מכירה אישית ולא מכפר סבא, מאזור אחר. אני מכירה את המנהל ויודעת בדיוק איך הוא בוחר. מדובר על בית ספר שיש בו פחות מ-100 תלמידים. 80 אני חושבת. בוחר אותם אחד-אחד. להעמיד בית ספר כזה מול עיר כמו כפר סבא, אני יודעת מה, 20 ביוני, 1 לאוגוסט, דב שולח רשימה, 220 שמות. זהו. הם שלי ל-3 שנים. אני אוהבת אותם בתור רשימה.

אז תראו, כשאנשים הדיוטות מן הציבור מתרשמים מהטבלה, אני מבינה. אבל אנשים רציניים צריכים לדעת איך לקרוא את הטבלה ולהבין את חוסר ההגינות שהיה בטבלה הזאת. ואם תיקחו את מה שאני אומרת עכשיו בחשבון, אז אנחנו נקפוץ הרבה מעל האחרים, אם ישוו אותנו לשווים לנו, לקבוצת השווים לנו. אני חושבת שכפר סבא, זו החלטה אידיאולוגית של העיר לקבל את כולם.

אורן כהן:

מה זה שווים? ...?

דרורית נדר:

לא. שאני מקבלת 220, אין, אני לא בודקת ואני לא זה, ואני אומרת לך בוודאות לא מדובר בבית ספר אחד. בתי ספר סלקטיביים ישבו עם בתי ספר סלקטיביים. בתי ספר לא סלקטיביים ושם בוא נראה את כפר סבא. שם תשוו אותנו.

אז אתם אנשים רציניים, אני אומרת לכם שתלמידים שאלו אותנו. בא אליי תלמיד מכיתת חינוך מיוחד, סיפרתי לך היום בבוקר. אומר לי 'דרורית, זה כל כך חשוב לי המקום שאנחנו היינו', מכיתת החינוך המיוחד הילד החמוד הזה. הוא אומר לי 'נכון שאין מקום, תסבירי לי את הטבלה'. ואני אומרת לכם, אני דווקא, בניגוד לכם, שאני לא אומרת את השם, שם אמרתי לו את כל השמות. מה סלקטיבי ומה לא, וציירתי לו טבלה חדשה.

ואנחנו כיכבנו, וזה היה עושה לכם הרבה מאוד נחת וזו הערה מאוד חשובה, חבל שאי אפשר להסביר את זה לכל הציבור. אבל זה חשוב להגיד את זה לאנשים.

זה יגיע. זה יגיע אליה, וזה יגיע לציבור.

אשל ארמוני:**דרורית נדר:**

אני לא יודעת מי הגברת. עוד דבר אחד אני רוצה להעיר. תראו, יש דברים שאין להם שיעור. שהם לא מצטלמים, שהם לא נספרים ושלא מכניסים אותם לטבלאות. תשאלו קצת את בוגרי בתי הספר בכפר סבא מה הם חושבים של בתי הספר שלהם, מה הם מרגישים. למה הם אוהבים לחזור אלינו, למה הם באים בהמונים לבקר אותנו.

אני רוצה שבאחוזים האלה שיספרו קצת אותי. אני רוצה באחוז הזה גם. אלו דברים שאין להם שיעור. הם שווים

זהב. הם יותר חשובים מ-1.5% למעלה או למטה. זהו. סיימתי.

רות לזר:

בואו בימי שישי ותראו אותם במדים ושלא במדים, כל הזמן חוזרים ומתגעגעים. אני הייתי שמחה מאוד להציב יעד לשנים הבאות, וליעד הזה קוראים 'תעודת בגרות חברתית' שבכצנלסון התחילו. ואנחנו התחלנו לא פורמלי, ואנחנו ניכנס בשנה הקרובה לתיכון רבין. אני מאמינה שלאט-לאט רוב בתי הספר.

ואז יהיו גם מדדים, מה שנקרא, תעודת בגרות חברתית של כמה תלמידים תורמים במעגלים השונים, הן לקהילה שלהם והן לחברה. השילוב בין זה לזה, זה באמת יהיה מדד מעניין, חשוב, ערכי. זה חשוב קודם כל להיות בני אדם, ואחר כך כמה קיבלתי במתמטיקה וכמה קיבלתי באנגלית. עוד 5 נקודות, פחות.

דב רקוביץ:

משפט אחרון, אני ארגיז את המנהלים עכשיו, תזכרו שהכל מתחיל בגן הילדים, ויש לגני הילדים הנהדרים שלנו וליסודיים ולחטיבות. הילדים לא התחילו מהתיכון.

לא, זה מתחיל מהחיתולים בבית. ???

דב רקוביץ: הבית זה הכל. זה הגנים, והחברה.

יהודה בן חמו:

טעינו שלא הבאנו את ועד ההורים. טעות שלנו.

דב רקוביץ:

זה נכון. הערה אחרונה, מגיע לאמיר דנאי פה ישר כוח גדול, הוא עושה איתנו עבודה נהדרת. ועד ההורים העירוני עושה איתנו עבודה יוצאת דופן ותודה לכולם. ואנחנו הולכים ולא מפריעים. תודה.

צביקה צרפתי:

חברי המועצה רוצים גם להביע את דעתם ולהגיד את התודה. ניתן לכל אחד את האפשרות כדי לבטא את עצמו.

אני בקצרה, ברכות, ברכות, זה חוזר על עצמו. אני חייב להגיד לכם, אני את הבשורה קיבלתי כשהייתי בדרך לחו"ל בשדה התעופה. ואם לא הייתי איש עצור, אז הייתי צועק אני כפר סבאי גאה. היו כולם מסתכלים עליי.

כפר סבאי בכלל זה דבר גאה, והחינוך הוא חלק והוא חלק מהפאזל והוא חלק חשוב. אפשר לראות את הגדולה, כולם מסתכלים על 37, 48, 24. הגדולה שלכם, של מערכת החינוך זה השמירה לאורך זמן על מצוינות. זו הגדולה. לא להצטיין פעם אחת. יש פה שמירה לאורך שנים ובזה אני רואה את הגדולה.

אז אני שמח שאנחנו עושים מסיבות, אבל המסיבה צריכה להיות על השמירה לאורך שנים. ופה אנחנו צריכים להגיד לעצמנו, רגע, יש פה מערכת מצוינת, היא כנראה מקבלת את הכלים גם שהיא צריכה, וזו התעודה, שיש פה מנהלים מצוינים כי אתה רואה יציבות.

ואני אומר את זה גם מניסיון, כי יש לי 4 בנים, וכל אחד עבר בשלב כזה או אחר. כל אחד בזמנו, וכל ילד הוא עולם ומלואו. אז אני יכול ללמוד דרך הילדים שלי מה זה בית הספר, כי אחד הוא יותר חזק, אחד הוא פחות חזק. אז דרך זה באמת אתה יכול ללמוד שגם החלש וגם החזק מקדמים... וישר כוח. אני אומר לכם באמת, אל תשימו לב מה מדברים מסביב. הכל דיבורים. אתם תמשיכו לעבוד. בבקשה, יאיר.

עם כל אחד מהמנהלים יש לי הכרות אישית די קרובה. אפילו אצל אחת המנהלות עשיתי את הסטאז' שלי בהוראה, ואני רוצה לומר לכם מעבר להערכה הרבה, נדמה לי

יאיר אברהם:

שהציבור, גם נבחרי הציבור וגם הציבור הרחב אני חושב שגם מעריך אתכם באופן אישי ואת עבודתכם ואת התוצאות שאתם מביאים.

אני רוצה לציין ואני חושב שזה פחות נאמר ופחות הודגש כאן, שיש הרבה מאוד מורים שנושאים בנטל היום-יומי הזה, להיות מורה בבית ספר תיכון, מחנך, זה סוג של שליחות שאם אתם לא, כמעט הייתי אומר מכור לה, אתה אינך מסוגל לבצע את העבודה הזאת במלואה. אני השנה התחלתי לחנך כיתה ב"ב, וזה תובעני בצורה בלתי רגילה.

אני חושב שההשפעה שלכם על מה שקורה בעיר, היא הרבה מעבר למערכת החינוך, אני רואה את זה בתחום התרבות, אני רואה את זה במוסיקה, אפשר לראות את זה בתנועות הנוער. באמת מהבחינה הזאת יש רק תמיד מקום שלאן תמשיכו מכאן. ונדמה לי שאנחנו כנבחרי ציבור צריכים לחשוב ולהבהיר לעצמנו איך אנחנו רוצים לראות את מערכת החינוך הזאת מתקדמת ב-10 שנים הקרובות.

ונדמה לי, שאם אתם כמנהלים תהיו חזקים יותר, אז גם תוכלו להשפיע גם כלפי מטה. אני מדבר גם כלפי חטיבות הביניים, כלפי מה שקורה גם רוחבית וגם אנכית. כי אני יודע ואני עד לזה כמורה בתיכון שלא מתקיים קשר הדוק, אלא אם כן נעשה מאמץ מיוחד לחבר בין חטיבת הביניים לבין התיכון. זה מאוד לא פשוט כששתי המסגרות האלה הן מסגרות נפרדות, והן נבחנות גם בצורה שונה, בפרמטרים שונים.

אני אודה לך גם דב, אם תוכל להתייחס לסוגיה הזאת, כי אנחנו כאן בעצם מסתכלים על המערכת כשהתלמידים

מגיעים אל י"ב כיתות, ופחות ערים למה קורה לפני שהם מגיעים לבתי הספר התיכון. ואני יודע כמה שעות מושקעות ברמה הפרטנית, ברמה הקבוצתית וברמה הכיתתית כדי להביא את התלמידים האלה לשתות מן הבאר. אני יכול להעיד שגם משיחות עם מנהלים פה בבית הספר, שהקושי הזה הוא מעביר בהם התלבטויות יום-יומיות, נכון? אני לא טועה? באשר למה שהם באמת צריכים לעשות ביחס למה שהם נדרשים לעשות. הפער הזה והדילמות האלה שבין חינוך והישגיות הן עצומות הדילמות האלה. ובכל זאת אתם מביאים תוצאות, אז מה שנקרא ישר כוח ותודה רבה לכם על כל המאמץ.

אברהם שיינפיין: אני חבר מועצה צעיר החל מאוגוסט. יצא לי להבין קצת את מערכת החינוך, ישבתי עם רמי איזה שעתיים בשביל להבין איך מחזיק תיק הרווחה, קצת להבין איפה דברים מסתובבים. ואני בין השאר כמובן שהבנתי את הקשיים שאתם נמצאים בהם בצורה ממש מדהימה, ומי שברחוב לא מבין את זה ומסתכל רק על הציונים. והיות ואני גם מתעסק עם ארגוני המתנדבים, אני גם נחשף לכל הנוער... אני אמרתי גם לפני שהייתי חבר מועצה וגם בזמן שאני חבר מועצה, אני חד וחלק לא מעניין אותי כל הטבלאות שאתם מראים אותם, זה בכלל לא קנה מידה. לא משנה כרגע אם זה אופוזיציה או קואליציה. קנה המידה שלי, החינוך שאתם נותנים לילדים האלה, מתברר שאף ילד לא נושר מהצבא, הוא אזרח תורם לקהילה, הוא יהיה ילד שתורם בהתנדבות, תורם בצבא, הוא נהיה אזרח תורם שווה יותר מכל דבר אחר בעולם. לא מעניין אם הוא הוציא

בבגרות ככה או הוציא בבגרות ככה.

זה מעניין. מה זה לא מעניין? :???

אברהם שיינפיין: אני אומר את דעתי, סליחה. לכן לדעתי אתם עושים עבודת קודש, לא רק לכפר סבא אלא למדינת ישראל. ואני מאחל לכם שוב, ישר כוח ושתמשיכו בדרך.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: טוב, אני מצטרפת לדברים של ממה, גם אצלי הבגרות והציונים הם החלק הפחות דומיננטי. אני חושבת שזה מאוד-מאוד חשוב שבאתם לפה ושדיברתם. אני חייבת להגיד לכם שכשדיברתם מאוד התרגשתי, אפילו היתה לי לחלוחית קטנה בעיניים. ואני כל כך שמחה לשמוע שזה מה שאתם חושבים, וזה מה שאתם מרגישים לילדים שלנו, שזה עושה לי ממש טוב בלב. תודה רבה.

עמירם מילר: אני קודם כל מודה לכם על הדברים. אני לא נזעקתי בשנה שעברה כשדיברו על הפער בין 4 התיכונים מול בתי ספר אחרים. גם אז וגם היום אני רואה את זה באמת, את החינוך כעיקר, ולא את התוצאות כל כך של המדרג של הבגרות. כמובן, יפה שיש הצלחות. בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לכל עובדי אגף החינוך, החל מאלה שעוסקים בדברים האדמיניסטרטיביים וכלה באלה ששומרים על החינוך. יש פה עבודת צוות נפלאה, אנחנו מאוד גאים בכפר סבא באגף החינוך כולו על כל שלוחותיו.

צביקה צרפתי: תודה. יובל.

אהוד יובל לוי: אני רוצה להגיד שקודם כל מגיעה לכם התנצלות שלא שמעתי את ההסבר שלכם, ואני אשמח להתעדכן.

צביקה צרפתי: מוקלט, מוקלט.

(מדברים ביחד)

אהוד יובל לוי:

אני גדלתי בעולם שבו בן אדם שלא השלים 12 שנות לימוד, לא היתה לו בגרות, לא הלך לאוניברסיטה, לא נחשב כבן אדם. זאת אומרת, נחשב כבן אדם אבל לא ממצה את הפוטנציאל שבו. ונכון שכל אחד יכול להסתפק במקצועות מכאניים או טכניים או אחרים, ולא כולנו יכולים להיות אקדמאיים בוגרים וכו', ... שלומדים נגרות באוניברסיטה...

אבל צריך שבחברה שלנו יהיו גם כאלה וגם כאלה, וכל אחד את היכולת שלו יוציא פה, ואת ההצלחה שלו בחיים ימצא במקום שהוא מוצא את ההצלחה שלו. אני נזעקתי, אמנם חלק מהמכתב שלי כנראה, אני רואה שבעקבותיו ... בטח שזו לא ישיבה ש... את הדברים שלי.

אני נזעקתי כי אני רואה שלמרות שאנחנו מקיימים בעיר, ואני אומר את זה מידיעה אישית, מקיימים מהכוונה של נוער שיש לו פוטנציאל נמוך מאוד להישגיות, מכווינים אותם ל... למעשה החוצה מהמערכת. למרות זאת, ההישגים של התיכונים שלנו עומדים, אם תיקחו את החבר'ה של תיכון הדרים בהוד השרון במקום 7 ארצי, תיקחו את פורדיס במקום 10, ואת אשדוד ב-12, ואנחנו מתחילים בעשירייה השנייה, וחלקנו בעשירייה השלישית. הכעס שלי או הדרישה שלי שלא התממשה וממנה הכעס, ... שאפשר שעירייה שמקדישה מיליונים לפרסום, מיליונים לפארקים, תקדיש עוד כמה מיליונים לתוספת שעות בחינוך.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: חבל שלא היית בדברים שהם דיברו. הם דיברו בדיוק על

זה.

אהוד יובל לוי: יש זכות לקואליציה להפריע מתי שהם רוצים.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: אני מספרת לך.

אהוד יובל לוי: אבל בואי נעשה את זה אחרי הישיבה.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: אני מספרת לך שהם דיברו בדיוק על זה.

אהוד יובל לוי: אני מודה לך.

צביקה צרפתי: היא מעדכנת אותך.

אברהם שיינפיין: בבית הספר מאחרים ב-5 דקות, לא נכנסים לשיעור.

(מדברים ביחד)

אהוד יובל לוי: אני איש של הרגלים, אני רגיל לשבע. הברזתי משיעור

עכשיו, תכבד את זה שהברזתי משיעור. אז אם המודל שלנו

להגיע ולהיות אחרי הוד השרון, אחרי פורדיס, אחרי

אשדוד, ואנחנו מרוצים ממה שיש לנו, נחמד. אם מגיע

לילדים של העיר הזאת, לפחות מאלה שיכולים הצטיינות,

נדרש למצות את היכולת של כל ילד.

אני בא מסביבה שגדלתי בה ולא כל אחד יכול היה למצות

את היכולת שלו בשלב ראשון. חלק עברו בכל מיני דרכים

עקלקלות, עד שהגיעו. כל אחד. יש כאלה שלא גמרו יסודי,

הלכו לעבוד בבניין. חלק ישבו בבית סוהר וחלק הגיעו

לעסקים ישירות.

בגלל זה אני אומר, שאם היום יש לנו ביכולת, בתקציב,

במיליארד שקל שכמעט יורדים פה בעיר הזאת או בחצי

מיליארד שיוצא בשוטף אפשרות לתת את המיליונים, לא

הרבה, רק איזה מיליון, שניים - סיוע בגרות, לתוספת

שעות, להקטנת כיתות, לעזרה לתכניות מיוחדות לבגרות,

הקטנת כיתות זה דבר נהדר.

???

אהוד יובל לוי: וזה מה שצריך לקרות פה. זה מה שאני רוצה, תוספת

מורים, הקטנת כיתות, עזרה בתכניות לבגרות. לכל ילד שיישב אצלכם בתיכונים ולכל מורה שתלמד אותו, את השכר המתאים בלי שיקצו לה בפנסיה את הדברים שלא מרחיקים אנשים ממערכת הלימוד. לא כמורים, לא כתלמידים.

ובשורה תחתונה לתת לכל ילד שבא למערכת שלנו אפשרות למצות את היכולת שלו, לא רק אם הוא מכוכב יאיר ואלפי מנשה שאפילו לא טורחים לשלם והחובות שלהם פה גדלים. אלא סך הכל לילדי כפר סבא, לילדים של משלמים המיסים בכפר סבא. אנחנו יש לנו את הזכות המינימאלית שהילדים שלנו ילמדו פה. אנחנו רוצים שהילדים שלנו ילמדו פה ולא יצאו למסגרות תיכוניות לא עירוניות או מחוץ לעיר,

צביקה צרפתי: יובל סליחה, אבל אני לא מבין מה זה קשור למנהלים.

אהוד יובל לוי: יש לך בעיות בהבנה. אני אומר לך, יש לך הפנייה לפסיכולוג. קיבלת.

צביקה צרפתי: אם היא היתה אומרת לי, הייתי מקבל.

אהוד יובל לוי: אני מבין. אז אמרתי, יש לך בעיות הבנה, אני מוחל לך על זה.

(מדברים ביחד)

אהוד יובל לוי: תודה. אני מודה לכם. אני אשמח לקרוא את ההסברים אחר כך. אני אשמח שגם נוכל לפרסם לכל תושבי העיר שיש פתרון, שהמדדים החיצוניים הם פשוט לא אקטואליים, לא פוגעים לעניין, שאצלנו יודעים יותר טוב. אני בטוח שאצל כל אחד מהמנהלים שיושבים פה, יש שאיפה שכל התלמידים שיגיעו אליו, וכמה שיותר מהתלמידים שיגיעו אליו ימצו את היכולת שלהם, יוציאו בגרות על אפס ועל

חמתם. גם אם ה... נעורים שלהם דורשת שירוצו לחוף הים, גם אם משהו עובר להם בראש.

אני בדעה שעיר היום ברמת תקציב לא מקצה מספיק, לא נותנת לילדים האלה את האפשרות למצות את המכסימום שהם יכולים לעשות. אני חושב שבשולחן הזה מחליטים על תקציבים ועל מדיניות. המדיניות שהיתה צריכה לצאת מפה היא לדחוף את המערכת כמה שאפשר. מדיניות זה קודם כל משאבים, כסף ומה שאנחנו מחלקים.

לפי דעתי, זה לא מתבצע. לפי דעתי, הכסף הולך למקומות אחרים. אבל אין היום שום בעיה בחצי מיליארד שקל, להוסיף עוד 5 מיליון, 10 מיליון שקל, וייצא לנו דור שיטרוף את האוניברסיטאות באחוזים גבוהים יותר, והתחלת חיים קלה יותר. או שייצא להכשרה טכנית ויתחיל את החיים שלו עם בסיס חזק יותר.

לפי דעתי אנחנו מפספסים. לפי דעתי, בקדנציה הבאה או בכלל כשתשתנה המדיניות זה מה שצריך לקרות פה, ואני אשמח לראות את זה. תודה.

אברהם מולה: תודה. מולה, בבקשה.

אברהם מולה: קודם כל באמת, אני רוצה להצטרף, אני רוצה להתמקד

בהצלחה של בית הספר, של המנהלים. אני שמעתי גם מהמנהלות ומכמה מורים, לא כל כך חשוב לנו תקשורת ומה שנמדד בתקשורת זה לא כל כך רלוונטי בעיניי. אני רוצה רק להצטרף לדעתו, שבאמת יש הצלחה. אני קדנציה שנייה במועצה, אני דווקא רואה את זה כהצלחה שמירה על רמת החינוך של כפר סבא. ו... שלי גם בקרב הקהילה שנוגעים לתיכונים, 4 התיכונים, לפחות אני יכול להעיד

בשני התיכונים שהיו ילדים שלי.

למרות שהאוכלוסייה גבוהה פה בכפר סבא, יש ... משפחות בכפר סבא, אבל אלה שנוגעים לתיכונים הגיעו ל... אני רואה חלקם בשלב אקדמאי, חלקם נמצאים והשתלבו טוב מאוד במערכת הצבאית, יש גם קצינים. ואני באמת מתגאה להיות בכפר סבא.

ואני רוצה גם להגיד גם למנהלים וגם למערכת החינוך בכלל, לאגף הרווחה, אגף העירייה, שכל מאמץ שעושים על מנת שישתלבו כל הילדים שאפילו בתשלומים שקצת קשה להם. לא ראיתי את זה שהיה מכשול, עניין של תקציב או משכורת או נושא תשלומים. ואני ראיתי כל מי שעשה מאמץ והתקבל לתיכונים, ויש הצלחה בזה. ובאמת אני רוצה ל... כל המנהלות, ואני רוצה גם להעביר את הנושא בטח לנוכחים ופה למורות, אני באמת מעריך, מעלה את ההערכה הגבוהה, תודה לכם.

תודה. אמיר קולמן, בבקשה.

צביקה צרפתי:

אמר ממה קודם שהוא חבר המועצה כמעט הכי צעיר, אז אני הכי צעיר, תרתי משמע. אני חושב שאני הכי קרוב פה מכולם לגיל תיכון.

אמיר קולמן:

אפשר לדעת בן כמה אתה?

אתי גן-אל:

32.5. אבל אני מפרה את מערכת החינוך בכפר סבא. מפרה אותה עם הילדים. אני רוצה להגיד לכם ישר כוח גדול. אני חושב שיצא לי קצת להכיר את מערכת החינוך המקומית, ואני חושב שכשנושאים בנטל, גם צוות ההוראה וגם המנהלים, ועושים עבודת קודש והיא לא תמיד מוערכת, לא ע"י ההורים לפעמים ולא ע"י אנשים מבחוץ שלא ממש

אמיר קולמן:

מכירים את המטריה ואת הקשיים היום-יומיים. זה דבר שראוי לציון וצריך לעלות על השולחן. מעבר לזה, אנחנו חיים בחברה מאוד הישגית. והמדדים שנמדדים הם מדדי הבגרויות והציונים וכו'. אבל זה באמת הדבר היותר שולי, כי המעורבות החברתית ומעורבות בתנועות הנוער. כל הצד החברתי, הגיוס לצה"ל, שירות המילואים, זה לטעמי המדד המשמעותי יותר והחשוב יותר. שיהיה לכם ישר כוח ותמשיכו ככה.

תודה. אתי, בבקשה.

צביקה צרפתי:

אני לא אחזור שוב על כל הברכות. אני חושבת שבאמת מתוך המנהלים, 3 אני מכירה פה. גם אני בוגרת המערכת, גם 3 ילדיי ויש לי כבר נכדה שהיא במערכת גם כן. אין ספק שזה הרבה בזכותכם. כי באמת אתם משקיעים הרבה מזמנכם. הרבה מהרצון שלכם, הרבה מהשאיפות שלכם למה שכל אחד למה יגיע בית הספר.

אתי גן-אל:

אני חושבת שבשולחן הזה גם אופוזיציה וגם קואליציה, לכולנו יש אותה שאיפה. שיהיה פה החינוך הכי טוב בעיר, הכי טוב, שיהיו לזה התקציבים הכי גדולים, וכמובן כל הזמן יש את השאיפה שיהיה יותר ויותר ויותר ויותר. אז זה אחד.

ולכן לפעמים יש לנו את הוויכוחים של מה המטרה. ואני לפחות כחברת מועצה יכולה להגיד שהמטרה שלי שיהיה מה שיותר תקציב, שתוכלו לעשות מה שיותר פעילות, יותר לפתוח את הכיתות, להקטין את כמות התלמידים מה שיותר, כי זה אני חושבת אחד הנדבכים הכי חשובים בלימוד וזה עולה כסף, אין מה לעשות. ולכן הדרישה היא

כל הזמן לעשות יותר.

אבל אני גם חושבת שהעיר הזו צריכה לחרות על דגלה, שהיא צריכה לתת פתרון לכולם בלי יוצא מן הכלל, גם לחלשים וגם להכי מצטיינים. ואת הדבר הזה אני חושבת שלא עשינו עדיין, עדיין לא מושלם. אני זוכרת שבאחת הפעמים אפילו אמרתי לדב להקים בית ספר מקיף שייתן פתרון לכולם, לא שילכו לכל המקומות. שוב, זה תקציב, זה כסף. אבל עיר שמכבדת את עצמה, אני חושבת שצריכה לתת את הפתרון גם לדברים האלה.

יותר מזה אפילו, אני חושבת שהיום המערכת, אתם בתי ספר עיוניים, אין פה את בתי הספר האחרים, אני חושבת שצריך לתת מענה לתחום הטכנולוגי שזו התאמה למציאות. ואין מה לעשות, זה רץ מהר בטכנולוגיה. אחת הפעמים שהייתי צריכה לעשות פחת, עבודת מחקר על הפחת, כל הזמן הולך ויורד כי זה מתקדם בשיא המהירות.

ופה אולי זו עוד מטלה עליהם, שתחשבו עוד משהו, לעשות עוד משהו. אני מקווה שבעתיד זו לא תהיה דרישה גדולה מדי, ובכל זאת תעשו את זה. ובאמת שהעיר, זה לפרנסי העיר שאנחנו חלק מזה, להפוך את העיר לעיר דגל שמובילה בכל התחומים, כמו שגם בבגרות, אבל גם באמת גם בהתנדבות, גם במקצועות, גם בפתרון גם לחזק וגם לחלש.

צביקה צרפתי: תודה. איתן, בבקשה.

עו"ד איתן צנעני: טוב, אני לא אחזור על הדברים שנאמרו כאן. אני מצטרף לרוב הדברים שנאמרו כאן. אני רוצה לגעת דווקא בשתי מילים בסעיף הדתי. כשמדברים על בגרות בחינוך דתי, כרגע בכפר סבא זה רק אולפנית הראל, התיכון לבנות.

אולפנית הראל עשתה צעד גדול מאוד בשנה האחרונה מבחינת השיפור של הבנות הזכאיות לתעודת בגרות. וחשוב מאוד לזכור, שאולפנית הראל זה התיכון העירוני העיוני היחידי בעיר, שאין שם תנאי סף קבלה. כלומר, מקבלים שם כל בת שרוצה תיכון דתי. אמנם גם בתיכונים העירוניים האחרים הסף הוא נמוך, אבל שם אין שום סף.

יאיר אברהם: יש תלמידים דתיים בכל התיכונים?

עו"ד איתן צנעני: בעזרת השם כשיהיה תיכון דתי, אז אני מניח שהם יעברו לתיכון הדתי. אבל חשוב לקחת את זה בחשבון ולזכור גם את הדבר הזה. אני מקווה שבעזרת השם בשנים הקרובות, תשבו פה גם עם הילד שלכם, ובעזרת השם גם המנהל של תורה ומדע שכבר אז יהפוך להיות תיכון דתי.

צביקה צרפתי: תודה. אנחנו מודים למנהלים, הישיבה נעולה, תודה.

ריכוז החלטות מועצה מיום 02/03/11

החלטה מס' 354: מאשרים פה אחד החלטת ועדת כספים מס' 73 מיום 23/02/11 המצורף לפרוטוקול.

החלטה מס' 355: מאשרים החלטת ועדת כספים מס' 74 מיום 23/02/11 – העברות מס' לס' תקציב רגיל מס' 8 לשנת 2010 המצורף לפרוטוקול.